

N:o 150.

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1906, kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under sjunde hufvudtiteln gjorda framställning om anslag till bestridande af kostnaderna för finansdepartementets bankbyrå.

(2:a U. A.)

Kungl. Maj:t har i statsverkspropositionen under punkten 11 af sjunde hufvudtiteln, under åberopande af propositionen bifogadt utdrag ur statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 13 januari 1906, föreslagit Riksdagen, att, under förutsättning att den af Kungl. Maj:t nämnda dag beslutade proposition till Riksdagen med förslag till ändrad lydelse af vissa paragrafer i lagen angående solidariska bankbolag den 18 september 1903 och i lagen angående bankaktiebolag af samma dag vunne Riksdagens bifall, det å riksstatens sjunde hufvudtitel uppförda förslagsanslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, högst 8,000 kronor, måtte ur riksstaten uteslutas samt därstädes i stället såsom ordinarie anslag uppföras ett förslagsanslag till omkostnader för finansdepartementets bankbyrå med högst 7,000 kronor;

och har utskottet, som den 1 mars 1906 afgifvit uttalande angående af regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel, innefattande anslagen till finansdepartementet, under punkten 11:o) i be-

rörda uttalande anmält, att utskottet komme att framdeles under riksdagens lopp afgifva utlåtande öfver Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

Till statsrådsprokollet i nu förevarande ärende har chefen för finansdepartementet yttrat följande.

»Kostnaderna för finansdepartementets bankbyrå bestridas för närvarande från två särskilda å sjunde hufvudtiteln anvisade anslag, nämligen dels det bland ordinarie anslagen uppförda förslagsanslaget, högst 8,000 kronor, för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, dels ock ett extra anslag å 4,500 kronor till arfvode åt en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå. Från förstnämnda anslag utgå af-löning till bankspektören och chefen för bankbyrån med 5,500 kronor, arfvode till amanuensen på samma byrå med 1,200 kronor samt ersättning till erforderligt biträde å bankbyrån för bearbetandet af bankernas månadsrapporter, hvilken ersättning sedan början af år 1905 uppgått till 75 kronor för månad, eller 900 kronor för helt år räknadt. Till den såsom biträde hos bankspektören med uppgift att verkställa bankundersökningar anställde assistenten utgår förenämnda extra anslag oafkortadt.

Vid bifall till den proposition med förslag till ändrad lydelse af vissa paragrafer i lagen angående solidariska bankbolag den 18 september 1903 och i lagen angående bankaktiebolag af samma dag, som Eders Kungl. Maj:t denna dag beslutit aflåta till Riksdagen, skulle emellertid kostnaderna för kontrollen öfver nämnda slag af bankinrättningar, i hvad kontrollen nu åligger finansdepartementet, från och med år 1907 bestridas af dessa bankinrättningar själfva.

Berörda kontroll skulle nämligen enligt nämnda proposition handhafvas af en särskild myndighet, benämnd bankspektionen, bestående af en bankspektör och chef samt fyra ledamöter, af hvilka en skulle benämnas biträdande ledamot samt två vara assistenter och den fjärde sekreterare; och skulle, enligt de ifrågasatta nya bestämmelserna i 88 § af förstnämnda lag och 80 § af lagen angående bankaktiebolag, de bankinrättningar, öfver hvilka bankspektionen skulle hafva att utöfva tillsyn, själfva bestrida kostnaderna för bankspektionens organisation och verksamhet. Däremot skulle omkostnaderna för finansdepartementets bankbyrå, hvilken borde bestå af en byråchef, som därjämte skulle vara bankspektör, och en amanuens, hvilken tillika skulle vara ledamot och sekreterare hos bankspektionen, fortfarande bestridas af statsmedel.

Utom det att, såsom jag redan vid tillstyrkande af förenämnda proposition erinrat, i följd af den sålunda föreslagna förändrade organisationen förberörda extra anslag till arfvode åt en assistent å bankbyrån skulle blifva obehöfligt, skulle därjämte, såsom jag vid nämnda tillfälle äfven framhöll, den af statsmedel utgående aflöningen till chefen för bankbyrån, hvilken i sin egenskap af bankinspektör skulle äga att å bankinspektionens stat uppbära ett arfvode af 6,000 kronor, kunna nedsättas till 4,000 kronor.

Statsverkets kostnader för finansdepartementets bankbyrå skulle alltså, därest den föreslagna nya anordningen kommer till stånd, inskränka sig till aflöning åt byråchefen 4,000 kronor, arfvode till amanuensen 1,200 kronor, och ersättning för biträde med det statistiska arbetet å byrån. Då med bankrörelsens fortgående utveckling det statistiska arbetet å byrån enligt sakens natur kommer att växa och i följd däraf föranleda ökad kostnad, synas mig dock statsverkets ifrågavarande utgifter böra beräknas uppgå till inemot 7,000 kronor.

Under förutsättning att Eders Kungl. Maj:ts förenämnda nådiga proposition vinner Riksdagens bifall, synes därför ej mindre ofvanberörda extra anslag å 4,500 kronor till arfvode åt en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå böra ur riksstaten utgå, än äfven bland de ordinarie anslagen under sjunde hufvudtiteln, i stället för det därstädes nu uppförda anslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, uppföras ett till högst 7,000 kronor beräknadt förslagsanslag till bestridande af kostnaderna för finansdepartementets bankbyrå. Möjligen kunde ifrågasättas, huruvida icke det för nämnda byrå erforderliga anslagsbeloppet borde upptagas under det till finansdepartementets afdelning af Eders Kungl. Maj:ts kansli i riksstaten uppförda anslag, hvilket i sådant fall skulle höjas med motsvarande belopp. Med hänsyn till det nära samband med bankinspektionen, som bankbyrån enligt den föreslagna nya organisationen skulle komma att äga, synes det dock lämpligare, att det för byrån erforderliga anslaget i riksstaten uppföres under särskild anslagstitel.»

På grund af hvad han sålunda anfört hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t ville till Riksdagen aflåta nu ifrågavarande framställning.

Riksdagen, som numera fattat beslut i anledning af den proposition med förslag till ändrad lydelse af vissa paragrafer i lagen angående solidariska bankbolag den 18 september 1903 och i lagen angående

bankaktiebolag af samma dag, hvares bifallande utgjort förutsättningen för Kungl. Maj:ts ifrågavarande anslagsbegäran, har i skrifvelse till Kungl. Maj:t den 25 april 1906 anmält sina i lagfrågorna fattade beslut samt därvid dels meddelat, att Riksdagen bifallit berörda i Kungl. Maj:ts proposition innefattade lagförslag, dels ock anfört bland annat följande:

»Enligt de stadganden, som införts i 88 § af lagen angående solidariska bankbolag och 80 § i bankaktiebolagslagen, skulle till bestridande af kostnaden för bankinspektionens organisation och verksamhet bankbolag årligen erlägga bidrag enligt bestämmelser, som af Konungen meddelas. Dessa bidrag hafva i förslagen bestämts till högst $\frac{1}{100}$ procent af bankinrättnings egna fonder. Utöfver hvad nämnda §§ sålunda innehålla, har Eders Kungl. Maj:t icke i nu förevarande proposition begärt bemyndigande att disponera samma bidragsbelopp. Då emellertid i 77 §, på sätt förut angifvits, meddelas bestämmelser om bankinspektionen och tillika stadgas, att Konungen äger meddela närmare bestämmelser om bankinspektionens organisation och verksamhet, har Riksdagen, vid bifall till Eders Kungl. Maj:ts förslag i förevarande delar, jämväl medgifvit, att Eders Kungl. Maj:t må för omförmälda ändamål disponera bankernas nu angifna bidrag. Under sådana förhållanden anser Riksdagen sig böra granska det i chefens för finansdepartementet vid propositionen n:o 21 fogade anförande omförmälda förslag till stat för nu ifrågavarande myndighet, hvilket statförslag, såsom framgår af Eders Kungl. Maj:ts i propositionen angående statsverkets tillstånd och behof framställda förslag om anslag till bestridande af kostnaderna för finansdepartementets bankbyrå, är afsedt att vinna tillämpning.

Emot nämnda statförslag har Riksdagen allenast följande erinringar att göra. Bankinspektören skulle enligt förslaget i sin dubbla egenskap af chef för bankinspektionen och för bankbyrån sammanlagdt erhålla en aflöning af 10,000 kronor, däraf 4,000 kronor skulle utgå till honom såsom chef för bankbyrån från anslag under sjunde hufvudtiteln samt återstoden eller 6,000 kronor skulle utgöra hans aflöning såsom chef för bankinspektionen och uppföras å denna myndighets stat. Riksdagen, som icke har anledning framställa någon anmärkning mot aflöningens sammanlagda belopp, har emellertid trots sig finna, att någon jämkning i uppdelningen af sagda aflöningsförmåner bör äga rum.

Gifvetvis kommer den allra väsentligaste delen af hans arbete att tillhöra området för bankkontrollen. Den ställning, han såsom chef för finansdepartementets bankbyrå kommer att intaga, torde närmast vara att

jämföra med det inom civildepartementet anställda biträde vid beredning af ärenden rörande försäkringsväsendet. I likhet med detta biträde synes berörda befattning inom finansdepartementet böra aflönas med 3,000 kronor, i följd hvaraf å bankinspektionens stat aflöningen till bankinspektören bör uppföras med 7,000 kronor, däraf 5,000 kronor skulle utgöra lön och 2,000 kronor tjänstgöringspenningar. Härigenom lärer förr omförmälda anslag till bestridande af kostnaderna för finansdepartementets bankbyrå, hvilket i det Riksdagen förelagda förslag till riksstat för år 1907 beräknats till 7,000 kronor, kunna sänkas med 1,000 kronor.»

På grund af Riksdagens sålunda gjorda uttalande i fråga om anslaget till bestridande af kostnaderna för finansdepartementets bankbyrå får utskottet hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen på det sätt bifallas, att det å riksstatens sjunde hufvudtitel uppförda förslagsanslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, högst 8,000 kronor, ur riksstaten uteslutes samt därstädes i stället såsom ordinarie anslag uppföres ett förslagsanslag till bestridande af kostnaderna för finansdepartementets bankbyrå med högst 6,000 kronor.

Stockholm den 10 maj 1906.

På statsutskottets vägnar:

P. PEHRSON.